

Strona skarżąca: Monsanto Technology LLC

Strony pozwane:

1. Vopak Agencies Rotterdam BV
2. Alfred C. Toepfer International GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że powołanie się na ochronę przewidzianą w tym artykule jest możliwe także w sytuacji takiej jak w niniejszym postępowaniu, w której produkt (sekwencja DNA) stanowi część materiału przywiezionego do Unii Europejskiej (mączka sojowa) i w chwili zarzucanego naruszenia nie pełni swojej funkcji, jednakże pełnił ją lub ewentualnie może ją pełnić ponownie (w roślinie soi) po wyizolowaniu materiału i wprowadzeniu do komórki organizmu?
- 2) Uwzględniając istnienie sekwencji DNA o numerze EP 0 546 090 opisanej w zastrzeżeniu patentowym nr 6 w mączce sojowej przywiezionej do Wspólnoty przez Cefetrę i ACTI oraz uwzględniając okoliczność, że DNA w rozumieniu art. 9 dyrektywy 98/44 zostało włączone do mączki sojowej i że nie pełni już ono tam swojej funkcji:

Czy w tym przypadku nakazana przez tę dyrektywę ochrona patentu na materiał biologiczny, w szczególności art. 9, stoi na przeszkodzie temu, aby krajowe prawo patentowe (oprócz tego) przyznawało produktowi (DNA) jako takiemu bezwzględną ochronę niezależnie od tego, czy to DNA pełni swoją funkcję, a zatem ochronę z art. 9 należy uważać za wyczerpującą w przypadku uregulowanym w tym artykule, że produkt składa się z informacji genetycznej lub ją zawiera i został włączony do materiału, w którym wtedy zawarta jest informacja genetyczna?

- 3) Czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie ma znaczenie okoliczność, że wniosek o udzielenie patentu został złożony i patent nr EP 0 546 090 został udzielony (w dniu 19 czerwca 1996 r.) przed przyjęciem dyrektywy 98/44 oraz że taka bezwzględna ochrona produktu została przyznana na podstawie krajowego prawa patentowego przed przyjęciem tej dyrektywy?
- 4) Czy przy odpowiedzi na powyższe pytania Trybunał może powołać się na Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIAS), w szczególności art. 27 i 30?

⁽¹⁾ Dz.U. L 213, s. 13.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 lipca 2008 r. w sprawach połączonych T-296/05 i T/408/05 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 października 2008 r. przez Luigi'ego Marcuccio

(Sprawa C-432/08 P)

(2008/C 313/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— 1. W każdym wypadku:

(1.a) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;

(1.b) stwierdzenie dopuszczalności obydwu odwołań;

dotatkowo:

— 2/A., po pierwsze, uznanie żądań podnoszonych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, to znaczy: (2/A.1) stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji; (2/A.2) stwierdzenie w niezbędnym zakresie nieważności obydwu decyzji oddalających odwołania od tych decyzji; (2/A.3) zobowiązanie pozwanej do zwrotu kosztów leczenia poniesionych przez wnoszącego odwołanie i przywołanych w przedmiotowych żądaniach ich 100 % zwrotu, bądź do zapłaty odszkodowania z tytułu szkód powstałych wskutek jej bezprawnego zachowania, w wysokości 2 572,32 EUR (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt dwa przecinek trzy dwa) i 381,04 EUR (trzysta osiemdziesiąt jeden przecinek zero cztery), bądź też do zapłaty innej większej lub mniejszej sumy, którą Trybunał uzna za odpowiednią; (2/A.4) zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego odsetek za zwłokę w odniesieniu do kwot wymienionych w pkt 2/A.3 tego odwołania, skapitalizowanych w pierwszym i ostatnim dniu okresu określonego w aktach sprawy; (2/A.5) obciążenie pozwanej poniesionymi przez wnoszącego odwołanie kosztami związanymi z wniesieniem odwołania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji w obydwu zawisłych sprawach;

albo

— 2/B, ewentualnie, przekazanie obydwu spraw do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi zniekształcenie i błędną ocenę okoliczności stanu faktycznego oraz argumentów wnoszącego odwołanie zawartych we wniesionych przez niego pismach. Z tego wynika nieprawidłowość ustaleń Sądu Pierwszej Instancji (zob. w szczególności pkt 30, 44, 46 i 49 zaskarżonego wyroku).

Wnoszący odwołanie podnosi błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie pojęcia zaskarżalnego aktu, również ze względu na brak jasności, rozsądku i logiki, naruszenie art. 231 WE i nieuwzględnienie orzecznictwa dotyczącego skutków stwierdzenia nieważności decyzji wydanej przez instytucje Wspólnoty przez sądy Wspólnoty, naruszenie zasady powagi rzeczy osądzonej oraz naruszenie zasady rozdziału władz (zob. w szczególności pkt 43, 44 i 49 zaskarżonego wyroku).

Wnoszący odwołanie podnosi również całkowity brak postępowania dowodowego oraz rozstrzygnięcia w podstawowych spornych kwestiach (zob. w szczególności pkt 12 oraz 43–51 zaskarżonego wyroku).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 1 października 2008 r. — Yaesu Europe BV przeciwko Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-433/08)

(2008/C 313/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yaesu Europe BV

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcie „podpis” we wzorze zawartym w załączniku A do ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju⁽¹⁾, które jest używane do złożenia wniosku o zwrot podatku obrotowego zgodnie z art. 3 lit. a) tej dyrektywy, jest pojęciem prawa wspólnotowego, które powinno być interpretowane w jednolity sposób?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy pojęcie „podpis” należy rozumieć w ten sposób, że wniosek o zwrot musi zostać koniecznie podpisany osobiście przez podatnika lub w przypadku osoby prawnej przez ustawowego przedstawiciela, czy też wystarczający jest podpis pełnomocnika (np. przedstawiciela podatkowego lub pracownika podatnika)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 331, s. 11.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-438/08)

(2008/C 313/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nakładając, w szczególności w art. 3 ust. 2, art. 6 ust. 1 i art. 7 dekretu z mocą ustawy nr 550/99 z dnia 15 grudnia 1999 r. oraz w ust. 1 lit. e) zarządzenia nr 1165/2000 z dnia 9 grudnia 2000 r., na podmioty z innych państw członkowskich, pragnące prowadzić w Portugalii działalność w zakresie inspekcji pojazdów, ograniczenia w swobodzie przedsiębiorczości polegające w szczególności na uzależnieniu wydawania zezwoleń od interesu publicznego, wymogu posiadania minimalnego kapitału zakładowego w wysokości 100.000 EUR, ograniczeniu przedmiotu działalności spółki w odniesieniu do tych przedsiębiorstw oraz zakazie łączenia funkcji wspólników, członków zarządu i rady nadzorczej z innymi rodzajami działalności, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 43 WE,

— Obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Uzależnienie wydawania nowych zezwoleń od względów interesu publicznego stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości, ponieważ sprawia, że osoby prawne z innych państw członkowskich, pragnące prowadzić działalność w zakresie inspekcji pojazdów w Portugalii, podlegają władzy uznaniowej właściwych organów krajowych, co w poważnym stopniu wpływa na brak pewności prawa w odniesieniu do przysługujących im praw.